

Gedachten over Nos Dushi Tera Curacao,

Mijn tijd op Curacao was begin van de 70 jaren, en heeft voor mij een onuitwisbare indruk achter gelaten. Ik was uitgezonden vanuit Nederland voor de firma Radio Holland om op het eiland de Shell, de Brandweer, de Politie en het Ziekenhuis te voorzien van Motorola apparatuur. Met twee collega's werd ik uitgezonden om het locale team te gaan versterken.

De werkplek was op het Shell terrein. In die tijd werden wij ondergebracht bij Vitters Mooy aan de Schottegatweg. Vitters Mooy was in die tijd een pension dat werd gerund door een Limburger die met een Surinaamse denk ik was getrouwd? In de keuken stond een kok, Henny genaamd, een reusachtige verschijning die wist te koken op een wijze waar menig chef wat van zou kunnen opsteken. Het was op Curacao goed toeven. Na het gedane werk, werd in die bar daar, een paar gin tonics genuttigd maar, dit was meer tegen de muskietenplaag ;-)

De werkzaamheden op het Shell terrein bestonden uit het onderhouden en installeren van de Motorola communicatie apparatuur. Begin 70 jaren was er geen moderne communicatie in de vorm van mobiele telefoons zoals nu. Het betrof toen een basisstation met een aantal Handy talkies. Bij de Shell werden VHF en UHF frequenties gebruikt. Vooral de UHF (Ultra High Frequentie) was handig vooral bij het intern inspecteren van die enorme voorraad tanks.

Omdat we niet alleen op het Shell terrein werkten, maar ook b.v. bij de CDM (Curaçaose Dok Maatschappij) waar de mobiele kranen en vorkheftrucks ook van soortgelijke communicatie werd voorzien. De brandweer en de politie enz. omdat we bij al deze bedrijven en instanties moesten zijn hadden we een soort doorlopende pas en alle poorten en slagbomen gingen daardoor open om op al die terreinen te kunnen opereren.

Zo kwam ik al erg snel achter het feit dat er speciale voorzieningen waren voor de diverse werknemers van deze bedrijven. Doordat ik toegang had tot al deze locaties kon ik ook o.a. bij de CDM in de rij gaan staan bij de kampwinkel om bv 30 kippenpootjes rechtstreeks uit de USA en diep ingevroren voor veel minder dan 7 NAF te kopen. Je kan begrijpen dat dit fenomeen heel erg veel heeft bijgedragen aan het toch al bijzonder gunstig BBQ gehalte dat als normaal werd beschouwd op het eiland, voeg daar ook nog bij dat de Amstel brouwerij slechts 10 NAF voor (1) een kratje bier vroeg, doe daar een paar zakken ijs bij van 1 NAF en het feest was eigenlijk niet meer te stoppen.

Inmiddels was ik verhuisd en woonde met nog een paar uitgezonden Nederlanders aan het Spaansche water daar waar zich ook de jachthaven bevond en wij een vrijstaand huis met een eigen strandje hadden gehuurd. Ook hebben we daar een zeilbootje gebouwd, dat was het resultaat van een ontwerp wedstrijd door een Engelse krant the Daily Mirror. Het spul is natuurlijk als bouw pakket ingevoerd, toen er vragen werden gesteld wat dit voor moest stellen door de douane, heb ik maar gezegd dat dit voor de plaatselijke tafeltennis club bestemd was. En de lange paal (de mast van het bouw pakket) de vlaggenmast van onze club voorstelde, in plaats van invoerrechten te betalen, kregen we geld terug. Maar; dat weet ik niet meer heel zeker ;-).

Ach de Nederlandse Antillen, dat was voor ons een groot feest. Toen het ziekenhuis als laatste aan de beurt kwam om van Motorola apparatuur te worden voorzien, tja in dat ziekenhuis liepen zoveel fantastische verpleegsters rond, een soort preview voor de hemel en met een van de mooiste ben ik al bijna 35 jaar getrouwd en wij gaan regelmatig terug naar de Antillen om de sfeer en het gevoel toch maar te blijven koesteren. En jullie website versterkt het gevoel.

Hans